

Det betyder, at elværkerne i deres udbygningsplaner må opstille alternative fremskrivninger for udviklingen i elforbruget under hensyntagen til, hvilke initiativer der kan tages for at begrænse stigningen i elforbruget. Dermed vil der blive lagt op til et reelt valg for myndighederne ved godkendelse af udbygningsplanerne.

I sammenhæng hermed bør elværkerne fremlægge en årlig redegørelse for Folketingets energipolitiske udvalg.

Ad punkt 3

Spørgsmålet om indførelse af progressive eltariffer blev ligeledes undersøgt i rapporten »Redegørelse om elafgifter og -tariffer«. Ifølge rapporten vil progressive tariffer medføre en 16–31 pct. reduktion i husholdningernes elforbrug i forhold til en udvikling med uændret prisstruktur. Der er, sagt med andre ord, muligheder for meget store besparelser ved at indføre progressive eltariffer.

Flere lande, f.eks. USA, Japan og Grækenland, kender til progressive eltariffer, og selv om forholdene her ikke umiddelbart kan overføres til danske forhold, viser det, at de praktiske problemer, der er forbundet med at indføre progressive eltariffer, er til at overvinde. Dersom gennemførelse af sådanne tariffer kræver en ændring af lov om elforsyning, pålægges det regeringen senest i folketingsåret 1987–88 at sikre det nødvendige lovgrundlag.

Ad punkt 4

I de senere år er der gennemført energibesparelser inden for erhvervssektoren, men talrige undersøgelser viser, at mulighederne langt fra er udtømte. I de seneste år har der været en endog meget kraftig vækst i elforbruget til procesformål.

Med de kraftige energiprisfald har virksomhederne haft alt for begrænsede incitamenter til nedsættelse af deres elforbrug. Derfor er det hurtigste og mest effektivt virkende middel til nedbringelse af elforbruget ubetinget en gradvis ophævelse af elafgiftsrefusionen samtidig med en selektiv erhvervsstøtte til støtte for en mere effektiv energianvendelse i virksomhederne samt en betragtelig stigning i afregningsprisen for industriens salg til nettet.

Folketinget har før drøftet et forslag om begrænsning af industriens elafgiftsfritagelse (forslag til folketingsbeslutning om energiafgifter for momsregistrerede virksomheder af Riishøj (SF) m.fl. (B 138), 1985/86, jf. Folketingets forhandlinger 1985–86, sp. 9914, 10.519 ff og 10.531). Der var principiel tilslutning til formålet, men kritik af den valgte form. Forslagsstillerne er åbne over for al-

ternative modeller, herunder at sætte omfanget af afgiftsfritagelse i forhold til virksomhedens værditilvækst og lade ordningen omfatte alt energiforbrug, hvilket vil gøre administrationen af ordningen lettere. Efter forslagsstillerens opfattelse er det vigtigt, at virksomheder, der nedbringer det marginale forbrug, får en særlig økonomisk fordel, eftersom en model af denne type vil virke kraftigst til fordel for nedbringelse af elforbruget gennem investering i elbesparende teknologi. For at ordningen skal have den fornødne effekt, bør begrænsningen i elafgiftsfritagelsen ved uændret elforbrug i forhold til værditilvæksten indbringe samlet ikke mindre end 1 mia. kr. årligt, ellers vil ordningen ikke virke kraftigt nok. Det er vigtigt, at ordningen kommer til at virke smidigt og ubureaukratisk. Det skal understreges, at det indkomne beløb efter forslagsstillerens opfattelse bør ydes i form af en selektiv erhvervsstøtte til renere og mere ressourcensparende teknologi.

Af et svar fra energiministeren til Folketingets energiudvalg (alm. del – bilag 103, 1986-87) fremgår, at flere vestlige lande, bl.a. Vesttyskland og Sverige, ikke yder industrien fuld elafgiftsrefusion.

Ad punkt 5 og 6

For at undgå opførelse af nye store kraftværksenheder er det vigtigt at stimulere industrien til i maksimalt omfang at sælge el knyttet til produktionen, til nettet. En forudsætning for, at industrien vil sælge til nettet, er, at industrien får gunstigere afregningspriser for dette salg. Det nuværende niveau for afregningspris set i sammenhæng med den fulde elafgiftsrefusion stimulerer ikke til udnyttelse af industriens salg til nettet. En ophævelse af den fulde elafgiftsrefusion vil i sig selv have en stimulerende effekt.

En mere direkte styring vil kunne finde sted gennem etablering af et elreglement, især for den mest elforbrugende del af industrien og for elforbrugende apparater i husholdningerne. Der lægges i denne forbindelse særlig vægt på et reglement for maskiner, ventilationsanlæg m.v. Det pålægges energiministeren at nedsætte en arbejdsgruppe for at udarbejde et elreglement efter de principper, der i dag er fastlagt i kravene til husenes energistandard gennem bygningsreglementet. Det bliver arbejdsgruppens opgave at beskrive de praktiske og administrative problemer og komme med konkrete forslag til, hvordan disse problemer kan løses.

Alle muligheder for gennem økonomiske incitamenter, oplysningskampagner m.v. at løse problemet bør naturligvis udnyttes, således at etablerin-